

Sygn. akt **VIII Ua 46/18**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 kwietnia 2019 r.

Sąd Okręgowy w G. VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Łazowska
Sędziowie:	SSO Patrycja Bogacińska-Piątek SSR del. Magdalena Kimel (spr.)
Protokolant:	Ewa Gambuś

po rozpoznaniu w dniu 12 kwietnia 2019r. w G.

sprawy z odwołania M. N. (N.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o jednorazowe odszkodowanie

na skutek apelacji organu rentowego

od wyroku Sądu Rejonowego w G.

z dnia 6 sierpnia 2018 r. **sygn. akt** VI U 419/17

- 1) oddała apelację;
- 2) zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. na rzecz ubezpieczonej kwotę 120 zł (sto dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

(-) SSR del. Magdalena Kimel (spr.) (-) SSO Grażyna Łazowska (-) SSO Patrycja Bogacińska-Piątek

Sędzia Przewodniczący Sędzia

Sygn. akt VIII Ua 46/18

UZASADNIENIE

Odwołująca M. N. domagała się zmiany decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. z dnia 3 listopada 2017 roku poprzez przyznanie jej jednorazowego odszkodowania z tytułu 15% długotrwałego uszczerbku zamiast 3% przyznanych mocą zaskarżonej decyzji.

Na uzasadnienie swojego żądania odwołująca podała, że zaskarżona decyzja jest dla niej krzywdząca ponieważ rażąco zaniżony został rzeczywisty uszczerbek na zdrowiu doznany przez odwołującą w wyniku wypadku przy pracy z dnia 25 listopada 2015 roku.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. w odpowiedzi na odwołanie wniósł o oddalenie odwołania.

Uzasadniając stanowisko organ rentowy podał, że zaskarżona decyzja została wydana na podstawie art. 6 ust 1 pkt 4 i art. 11 w związku z art. 16 ustawy z dnia 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych oraz na podstawie orzeczenia lekarza orzecznika z dnia 22 września 2017 roku, potwierdzonego orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS z dnia 18 października 2017 roku.

W toku postępowania, po opinii biegłego, organ rentowy powołując się na nowe okoliczności wniósł o uchylanie zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez organ rentowy i umorzenie postępowania.

Wyrokiem z dnia 6 sierpnia 2018 roku Sąd Rejonowy w G. w punkcie pierwszym wyroku zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał odwołującej prawo do jednorazowego odszkodowania za 10% stałego uszczerbku na zdrowiu w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 25 listopada 2015 roku z tym, że na poczet powyższego odszkodowania zaliczył odszkodowanie za 3% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu wypłacone przez organ rentowy; w punkcie drugim oddalił odwołanie w pozostałym zakresie; w punkcie trzecim zasądził od organu rentowego na rzecz odwołującej kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Rejonowy ustalił, że odwołująca w dniu 25 listopada 2015 roku była zatrudniona przez Zespół Szkół Ogólnokształcących (...) numer 7 w G., na stanowisku pomocy nauczyciela. W dniu 25 listopada 2015 roku odwołująca w trakcie wykonywania pracy uległa wypadkowi przy pracy (uraz w lewym kolanie). Pracodawca odwołującej uznał zdarzenie z dnia 25 listopada 2015 roku za wypadek przy pracy.

Zaskarżoną decyzją z dnia 3 listopada 2017 roku pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. ustalił u odwołującej 3% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przyznając odwołującej z tego tytułu prawo do jednorazowego odszkodowania.

Sąd I instancji postanowieniem z dnia 21 grudnia 2017 roku dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego chirurga-ortopedy na okoliczność wysokości uszczerbku na zdrowiu odwołującej w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 25 listopada 2015 roku.

Opinię lekarską z dnia 16 maja 2018 roku sporządził biegły sądowy specjalista z zakresu (...), który po przeprowadzeniu badania fizykalnego, zapoznaniu się z dostępną dokumentacją medyczną, nadto na podstawie badania RTG z dnia 9 maja 2018 roku rozpoznał u odwołującej stan po urazie lewego stawu kolanowego z uszkodzeniem łąkotki przyśrodkowej i więzadła krzyżowego przedniego oraz chrząstki stawowej przedziału przyśrodkowego na tle zmian przeciążeniowych, związanych z nadwagą. W opinii biegłego, wskutek zdarzenia z dnia 25 listopada 2015 roku u odwołującej powstał stały uszczerbek na zdrowiu, którego wysokość oceniona została na 20%, a po uwzględnieniu wpływu czynników negatywnych, głównie nadwagi – na 10%, pozycji 156 tabeli załącznika do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 roku w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania (Dz.U. z 2013 roku, Nr 954).

Biegły wskazał, że jego opinia uzasadniona jest obecnością zmian pourazowych, których brak jest w kolanie prawym, czego dowodzi przeprowadzone badanie porównawcze tych stawów. W obu stawach kolanowych odwołującej występują cechy przeciążenia przedziałów przyśrodkowych tych stawów, co uwzględniono w ocenie kompensacyjnej uszczerbku na zdrowiu.

Sąd Rejonowy uznał okoliczności sprawy za wszechstronnie wyjaśnione w oparciu o przeprowadzone postępowanie dowodowe.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd I instancji zważył, że odwołanie co do zasady zasługiwało na uwzględnienie.

Wskazał, że zgodnie z art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. z 2009 roku, Nr 167, poz. 1322 ze zm.) ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie. Za stały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu nierokujące poprawy (art. 11 ust. 2 ustawy).

Po myśli art. 16 ust. 1 ustawy stały lub długotrwały uszczerbek na zdrowiu oraz jego związek z wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową ustala lekarz orzecznik lub komisja lekarska.

Zdaniem Sądu Rejonowego postępowanie dowodowe wykazało, że odwołująca w wyniku wypadku przy pracy z dnia 25 listopada 2015 roku doznała 10% stałego uszczerbku na zdrowiu zgodnie z pozycją 162a załącznika do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 roku w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania (Dz.U. z 2013 roku, poz. 954 j.t.). Sąd I instancji oparł się w tym zakresie na opinii biegłego wydanej w sprawie, dla sporządzenia której wykonano aktualne badania obrazowe i porównawcze, stąd też ustalenia tej opinii były w ocenie Sądu najbardziej miarodajne.

Nadto, Sąd Rejonowy w oparciu o opinię zakwalifikował uszczerbek na zdrowiu jako stały, mając na uwadze kompleksową ocenę całokształtu okoliczności stały przez biegłego i charakter uszczerbku.

Z powyższych względów na podstawie art. 477¹⁴ § 1 i 2 k.p.c. Sąd I instancji zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał odwołującej prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu 10% stałego uszczerbku na zdrowiu w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 25 listopada 2015 roku z tym że na poczet powyższego odszkodowania zaliczył odszkodowanie za 3% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu wypłacone przez organ rentowy. W pozostałym zakresie oddalenie jako nieuzasadnione oddalił.

Sąd Rejonowy zważył ponadto, że w związku z treścią stanowiska organu rentowego

w toku niniejszej sprawy nie doszło do powstania nowych okoliczności, a jedynie ujawnienia konsekwencji urazu w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 25 listopada 2015 roku (urazu kolana). Wobec zaistniałego stanu faktycznego brak było podstaw do przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ rentowy w myśl cytowanej wyżej normy.

Sąd I instancji o kosztach zastępstwa procesowego orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w związku z § 9 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie zasądając od pozwanego organu rentowego na rzecz odwołującej kwotę 180zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł organ rentowy zaskarżając wyrok w całości.

Zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

- błędne ustalenia faktyczne, poprzez uznanie, że w sprawie nie doszło do powstania nowych okoliczności, a jedynie ujawnienia konsekwencji urazu w związku z wypadkiem przy pracy, podczas gdy z treści uzasadnienia wyroku wynika, że Sąd wydając wyrok oparł się na opinii biegłego, dla sporządzenia której wykonano aktualne badania obrazowe i porównawcze, co skutkowało:

- obrazą przepisów postępowania, która miała wpływ na wynik sprawy, a to art. 477¹⁴ §4 k.p.c, poprzez jego niezastosowanie i nieuchylenie decyzji, nieprzekazanie sprawy do ponownego rozpoznania i nieumorzenie postępowania.

Organ rentowy wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i poprzedzającej go decyzji organu rentowego oraz o przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez ZUS, umarżając postępowania zgodnie z art. 477¹⁴ §4 k.p.c i orzekając o kosztach zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu apelacji organ rentowy podniósł, że zarówno lekarz orzecznik jak i komisja lekarska, a także powołany w sprawie biegły na podstawie badania fizykalnego wyciągnęli zbliżone wnioski. Nadto lekarz orzecznik i komisja lekarska ustalili wobec odwołującej uszczerbek długotrwały, co w świetle wiedzy i doświadczenia życiowego może wskazywać na możliwość jego zmian wraz z upływem czasu. Organ rentowy podniósł, że biegły dokonał badań obrazowych po upływie 8 miesięcy od badania przez lekarza orzecznika. Wskazał, że co istotne w stanie faktycznym sprawy, organ rentowy wydał decyzję ustalającą długotrwały uszczerbek na zdrowiu, co samo w sobie nie kończy postępowania przed nim i otwarta zostaje kwestia oceny stanu zdrowia odwołującej na przyszłość.

Zdaniem organu rentowego biegły dokonując badań obrazowych obu kolan miał możliwość dokonania porównawczej analizy ich stanu i dokonania kompensacji, które zwyrodnienia są efektem obciążeń wynikających z nadwagi ubezpieczonej, a także jakie są skutki wypadku jakiemu uległa.

W odpowiedzi na apelację odwołująca wniosła o jej oddalenie i zasądzenie na jej rzecz kosztów zastępstwa adwokackiego w postępowaniu odwoławczym według właściwych norm.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja organu rentowego jest nieuzasadniona.

Sąd Okręgowy podziela ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd I instancji i przyjmuje je za własne, bez potrzeby ich powtarzania. Sąd Rejonowy nie dopuścił się również uchybień w zastosowaniu przepisów prawa materialnego, jego interpretacji oraz przepisów procedury cywilnej poprzez niezastosowanie art. 477¹⁴ § 4 k.p.c.

Zgodnie z treścią art. 477¹⁴ § 4 k.p.c. w sprawie o świadczenie z ubezpieczeń społecznych, do którego prawo jest uzależnione od stwierdzenia niezdolności do pracy lub niezdolności do samodzielnej egzystencji albo stwierdzenia stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, jeżeli podstawę do wydania decyzji stanowi orzeczenie lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych lub orzeczenie komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i odwołanie od decyzji opiera się wyłącznie na zarzutach dotyczących tego orzeczenia, sąd nie orzeka co do istoty sprawy na podstawie nowych okoliczności dotyczących stwierdzenia niezdolności do pracy lub niezdolności do samodzielnej egzystencji albo stwierdzenia stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, które powstały po dniu złożenia odwołania od tej decyzji. W tym przypadku sąd uchyła decyzję, przekazuje sprawę do rozpoznania organowi rentowemu i umarża postępowanie.

Przepis ten stanowi wyjątek od zasady oceny wydanej przez organ rentowy decyzji, przez sąd I instancji, według stanu rzeczy istniejącego w dniu jej wydawania. Wyjątek ten jednak wymaga „cech nowości”, bowiem w przepisie tym jest mowa o „nowych okolicznościach”, które, choć powstałe po wniesieniu odwołania, mają znaczenie dla oceny stanu zdrowia do dnia decyzji.

„Nowe okoliczności” to schorzenia istniejące przed wydaniem decyzji, lecz wykazane przez ubezpieczonego dopiero po wniesieniu odwołania do sądu albo ujawnione na podstawie badań lekarskich w trakcie postępowania sądowego i których nie oceniał ani lekarz orzecznik, ani komisja lekarska organu rentowego. W orzecznictwie przyjmuje się również, że nie są „nowymi okolicznościami” następstwa, czy powikłania schorzeń znanych organowi rentowemu, jeżeli można było przewidzieć wystąpienie tych zmian po dacie wydania decyzji.

Uraz, który wystąpił u odwołującej, w postaci skrzywienia stawu kolanowego lewego, był przedmiotem oceny lekarza orzecznika i komisji lekarskiej. U odwołującej nie wystąpiło „nowe schorzenie”, nierozpoznane dotychczas.

W ocenie Sądu Okręgowego aktualne wyniki badań obrazowych i porównawczych wykonane przez zbiegłego sądowego R. H., nie stanowią nowej okoliczności w sprawie, której wystąpienie uzasadniałoby uchylenie decyzji organu rentowego, przekazanie sprawy do rozpoznania temu organowi oraz umorzenie postępowania.

Badanie przeprowadzone przez biegłego potwierdziło jedynie, iż odwołująca w wyniku wypadku z dnia 25 listopada 2015 roku doznała obrażeń w postaci urazu lewego stawu kolanowego z uszkodzeniem łąkotki przyśrodkowej i więzadła krzyżowego przedniego oraz chrząstki stawowej przedziału przyśrodkowego, a przeprowadzenie badań porównawczych obu stawów kolanowych pozwoliło na ocenę wysokości uszczerbku na zdrowiu przy uwzględnieniu wpływu czynników negatywnych, głównie nadwagi, co biegły uwzględnił w ocenie kompensacyjnej uszczerbku na zdrowiu.

Słusznie zatem przyjął Sąd Rejonowy, że ujawnienie konsekwencji powstałego urazu wynikające z aktualnych badań lekarskich nie daje podstaw do przyjęcia, iż w sprawie wystąpiły „nowe okoliczności”, które powstały już po wydaniu decyzji.

Reasumując, należy uznać, że rozstrzygnięcie sądu I instancji odpowiada prawu.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy na mocy art. 385 k.p.c. oddalił apelację jako nieuzasadnioną.

O kosztach zastępstwa procesowego orzeczono na mocy art. 98 §1 i 3 k.p.c. w zw. z §9 ust 2 i §10 ust 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U z 2015 r. poz 1800).

(-) SSR del. Magdalena Kimel (spr.) (-) SSO Grażyna Łazowska (-) SSO Patrycja Bogacińska-Piątek

Sędzia Przewodniczący Sędzia